

- ΠΑΙ. οὐπω γὰρ ἢ τάλαινα παύεται γόων;
- ΤΡ. ζηλῶ σ'· ἐν ἀρχῇ πῆμα κοῦδέπω μεσοῖ. 60
- ΠΑΙ. ὦ μῶρος, εἰ χρὴ δεσπότης εἰπεῖν τόδε·
ὥς οὐδὲν οἶδε τῶν νεωτέρων κακῶν.
- ΤΡ. τί δ' ἔστιν, ὦ γεραιέ; μὴ φθόνει φράσαι.
- ΠΑΙ. οὐδέν· μετέγνων καὶ τὰ πρόσθ' εἰρημένα.
- ΤΡ. μή, πρὸς γενείου, κρύπτε σύνδουλον σέθεν· 65
σιγὴν γάρ, εἰ χρὴ, τῶνδε θήσομαι πέρι.
- ΠΑΙ. ἤκουσά του λέγοντος οὐ δοκῶν κλύειν,
πεσσοὺς προσελθῶν, ἔνθα δὴ παλαιάτατοι
θάσσουσι, σεμνὸν ἀμφὶ Πειρήνης ὕδωρ,
ὡς τούσδε παῖδας γῆς ἔλᾶν Κορινθίας 70
σὺν μητρὶ μέλλοι τῆσδε κοίρανος χθονὸς
Κρέων. ὁ μέντοι μῦθος εἰ σαφῆς ὅδε
οὐκ οἶδα· βουλοίμην δ' ἂν οὐκ εἶναι τόδε.
- ΤΡ. καὶ ταῦτ' Ἰάσων παῖδας ἐξανέξεται
πάσχοντας, εἰ καὶ μητρὶ διαφορὰν ἔχει; 75
- ΠΑΙ. παλαιὰ καινῶν λείπεται κηδευμάτων,
κοῦκ ἔστ' ἐκεῖνος τοῖσδε δώμασιν φίλος.
- ΤΡ. ἀπωλόμεσθ' ἄρ', εἰ κακὸν προσοίσομεν
νέον παλαιῶ, πρὶν τόδ' ἐξηντιληκέναι.
- ΠΑΙ. ἀτὰρ σύ γ'· οὐ γὰρ καιρὸς εἰδέναι τόδε 80
δέσποιναν· ἡσύχαζε καὶ σίγα λόγον.
- ΤΡ. ὦ τέκν', ἀκούεθ' οἷος εἰς ὑμᾶς πατήρ;
ὄλοιτο μὲν μή· δεσπότης γὰρ ἔστ' ἐμός·
ἀτὰρ κακός γ' ὢν εἰς φίλους ἀλίσκεται.
- ΠΑΙ. τίς δ' οὐχὶ θνητῶν; ἄρτι γιγνώσκεις τόδε, 85
ὡς πᾶς τις αὐτὸν τοῦ πέλας μᾶλλον φιλεῖ,
οἱ μὲν δικαίως, οἱ δὲ καὶ κέρδους χάριν,
εἰ τούσδε γ' εὐνῆς οὔνεκ' οὐ στέργει πατήρ;
- ΤΡ. ἴτ'· εὖ γὰρ ἔσται· δωμάτων ἔσω, τέκνα.
σὺ δ' ὡς μάλιστα τούσδ' ἐρημώσας ἔχε 90
καὶ μὴ πέλαζε μητρὶ δυσθυμουμένην.
ἤδη γὰρ εἶδον ὄμμα νιν ταυρουμένην

80. τόδε BCed τάδε B
σαφῶς.

85. ἄρτι γιγνώσκεις] v. l. τοῦτο γιγνώσκει